

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТА

На нивата.

М. Теофиловъ.

Дий, Карманъ! че врѣме нѣма:
гледай — пладне прѣвалѣ;
дий, че нивата голѣма
кой ще другъ да прѣоре?

Моренъ си — азъ вече зная,
но и азъ съмъ уморенъ;
дий! — ще караме до края —
прѣко сили, денъ слѣдъ денъ...

Въ фабриката.

Гѣрми станѣтъ, совалкитъ пищятъ, —
а тѣй полека мѣкне се денътъ! —
денътъ безъ край ли сѣкатъ се проточилъ...
Тѣкачъ надъ платно шия е източилъ:
тѣче, тѣче, а потъ въ лице избива...
Момиче малко цѣви тамъ навива...
Погледнешъ ли — навсѣкждѣ едно:
колани, станове, платно;
мжже, момичета, дѣца —
съ изпити, сбрѣчкани лица...